

Baka István a Tiszatájban

Baka István születésének ötvenedik évfordulójáról emlékezik meg a szegedi irodalmi folyóirat, a Tiszatáj júliusi száma. A három éve elhunyt költő műveiről írt tanulmányok mellett beszélgetés található Lászlóffy Aladár kolozsvári költővel.

Lászlóffy Aladár és Ágh István verseivel nyit a júliusi Tiszatáj, majd Márton László dramolettjének második részét olvashatjuk „Tűz és tenger között” címmel. Térey János, a legújabb lírikus nemzedék fiatal tagja „Az úgynevezett emberi játszmák” című versével mutatkozik be. Vörös István három költeménye után Ferdinandy György „Az anyai örökség” című novellája ad ízelítőt a Puerto Ricoból hazatelepült író családtörténetéből. Szepesi Attila és Katuzky Norbert verseit követi a kolozsvári Láthatatlan Kollégium tagjainak beszélgetése Lászlóffy Aladárral „Vissza a Forrásokhoz” címmel: „Való-

sznúneket tartom, hogy a más-ként gondolkodás egyik leg-ősibb formája a szellemi tét-nek, ugyanis például Káin egészen másként gondolko-dott, mint Ábel.”

Idén ünnepelné ötvenedik születésnapját Baka István. A három évvel ezelőtt elhunyt szegedi költőnek állít emléket a Tiszatáj júliusi számának második fele. „Lassan három éve, hogy elment András. Mi-ért van az, hogy ha megtu-dunk valamit az író személyes életéből, és ha ez az élet szen-vedésekkel teli, úgy nagyobb a megrendülésünk, az empáti-ánk a sorok olvasatakor.” – olvassuk Szív Ernő naplójá-ban.

Móser Zoltán saját fotóival illusztrált emléképekkel idé-zi fel a költő alakját, majd „Baka István minden verse” címmel Balog József költemé-nyét olvashatjuk. Baka szerep-verseinek egyik fontos ál-lomásáról írt tanulmányt Sző-ke Katalin „Yorick Pokla” címmel. Yorick „egy koponya csupán, melyet Shakespeare drámájában a részeges sírásók

adnak Hamlet királyfi kezébe, aki Opheliája temetése előtt ezt a koponyát tartja a kezé-ben, mikor a földi élet mulan-dóságán elmélkedik: Nagy Sándorból és Yorickból egy-aránt por, majd sár lesz, ami-vel akár egy sörös hordót is be lehet dugaszolni...” *Szigeti Lajos Sándor* a költő művei-ben előforduló angyal motív-umot elemzi, míg *Géczi Já-nos* egy másik ismert Baka-szimbólumhoz, a szegedi ró-zsákhoz fűz megjegyzéseket: „Van ez a rózsza, ami (mint ama Rózsakert söröző a park zöld szívének közepében) be-ült a szövegbe, próbálgatja magát, lassan nődögél, bele-kotor a hamus szavak dobozá-ba, hajtásával egy-egy mondat mögé búvik és kifecsegi a mögötte lapuló, egymás testét tapasztaló fiatalokat. A lány, mint akkor még minden lány, szőke.” A megemlékezés záró darabjaként C. Odrajas novel-lája egy elhunyt barát vissza-térésének megborzongató ka-landját meséli el.

Polgár Emese